

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **M. P.**
t. č. pobytem X
zastoupen advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
Vinohradská 22, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
Tuřanka 1554/115b, 627 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2023, č. j. OAM-77243-7/ZM-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2023, č. j. OAM-77243-7/ZM-2023, *se ruší* a věc *se vrací* žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný *je povinen* zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Vratislava Polky, advokáta do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podstatou věci je, zda žalobce jako držitel zaměstnanecké karty včas oznámil změnu zaměstnavatele. Podle zákona o pobytu cizinců totiž platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah, k němuž se zaměstnanecká karta váže. Žalobci takový pracovněprávní vztah skončil k 31. 8. 2023. Oznámení o změně zaměstnavatele tedy musel případně oznámit do 30. 10. 2023. Toto oznámení ovšem doručil žalovanému až o den později. Žalovaný ho proto sdělením o nesplnění podmínek ze dne 7. 11. 2023, č. j. OAM-77243-7/ZM-2023 („sdělení“), informoval, že nemůže u nového zaměstnavatele pracovat.

2. Žalobce podal proti sdělení žalobu. Nemožnost změny zaměstnavatele zasahuje do jeho práv, protože fakticky znamená ukončení jeho pobytu v Česku. Žalovaný sice podání žalobce obdržel až 31. 10. 2023. Žalobce ho ale poslal poštou o den dříve – tedy poslední den lhůty. Na pracovišti žalovaného to již nebylo možné. Řekli mu, že se kvůli velkému počtu lidí nedostane na řadu. Rozhodnutí žalovaného má dramatické dopady do soukromého života žalobce.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že oznámení o změně zaměstnavatele musí obdržet před koncem doby 60 dní. Ta není lhůtou, jak se domnívá žalobce, ale dobou, po jejímž uplynutí zaniká platnost zaměstnanecké karty. Jinými slovy v § 63 odst. 1 není procesní lhůta ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Správní řád neupravuje běh zákonem stanovených dob. Žalobce neměl nechávat oznámení na poslední chvíli. Ve zbytku vyjádření se žalovaný věnuje povaze sdělení a jeho přiměřenosti vůči soukromému životu žalobce. Dodává, že žalobce podal dne 28. 11. 2023 žádost o mezinárodní ochranu, čímž by mu tak jako tak zaměstnanecká karta zanikla. Výsledek řízení o žalobě tedy na jejím zániku nic nemůže změnit.
4. Praktický stejný problém včasnosti oznámení o změně zaměstnavatele Krajský soud v Brně řešil nedávno v rozsudku ze dne 19. 12. 2023, č. j. 33 A 10/2023-86. Jeho závěry poté potvrdil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2024, č. j. 2 Azs 10/2024-23. Z těchto rozsudků plyne právní názor, že „pokud držitel zaměstnanecké karty podá oznámení o změně zaměstnavatele ve smyslu § 63 odst. 3 a § 42g odst. 7 zákona (...) o pobytu cizinců (...), k poštovní přepravě před uplynutím šedesátidenní doby podle § 63 odst. 1 téhož zákona, učinil tak z procesního pohledu včas i přes to, že správnímu orgánu bylo doručeno až po jejím uplynutí.“ Tato právní věta citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu přesně po všech stránkách dopadá i na tuto věc.
5. Jestliže tedy žalobce podal oznámení o změně zaměstnavatele k poštovní přepravě dne 30. 10. 2023, což byl poslední den z doby 60 dní podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců – o čemž není mezi účastníky sporu (dni podání zásilky odpovídá i údaj na obálce ve správním spise) – pak podal toto oznámení včas. Stojí-li sdělení na závěru o opožděnosti oznámení, pak nemůže obstát. Již z tohoto důvodu jej soud zrušil (stejně jako ve věci pod sp. zn. 33 A 10/2023).
6. Zbylé námitky již soud s ohledem na výše uvedené nepovažuje za nutné vypořádávat. K námitce žalovaného, že výsledek soudního přezkumu nic nemůže změnit na zániku žalobcovy zaměstnanecké karty, nezbývá než odpovědět, že soud rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
7. Soud tedy zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení správní orgány váže právní názor plynoucí z tohoto rozsudku.
8. Žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Výrokem II. tohoto rozsudku proto soud uložil žalovanému, aby do třiceti dnů od právní moci rozsudku zaplatil žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 9 800 Kč. Tato částka se skládá ze soudního poplatku 3 000 Kč za podání žaloby. Dále se skládá z částky 6 200 Kč za dva úkony zástupce žalobce, spočívající v přípravě a převzetí věci a podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. b) d) advokátního tarifu]. K tomu je třeba připočíst paušální

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu]. Zástupce žalobce nedoložil, že by byl plátcem DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 30. července 2024

Martin Kopa v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.